

[Kurt Brauer.]

set en vending i den socialpolitiske holdning, i den socialpolitiske ideologi i de senere år. Venstres og de konservatives og det radikale venstres medlemmer af socialudvalget skal have tak for, at der ikke fra deres side her i dag lyder et principielt krav om karensdagenes og varighedsbegrænsningens bevarelse. Jeg er meget taknemlig for, at netop disse mennesker har medvirket til det sving, der er sket i socialpolitisk ideologi i de senere år. Jeg tror, at netop de medlemmer af udvalget, som er med til at behandle denne sag, har deres store del af æren for, at der ikke længere i Danmark i dag lyder noget fuldtonende krav om bevarelse af karensdage og varighedsbegrænsning.

Men — og så lidt malurt nærmest i anledning af noget, hr. Finn Christensen var inde på — vi skal ikke tilstræbe enighed for enighedens egen skyld. Min meget gode ven, forhenværende socialminister Bundvad, er draget ind her som den mand, der formåede at skabe enighed, måske også somme tider på trods af at det kostede ham en del selv. Jeg synes, at det ikke er helt fair, for til syvende og sidst — og jeg tror, at hr. Finn Christensen og hr. Bundvad ville sige det samme — er der også på det socialpolitiske område uforenelige modsætninger mellem mennesker med et socialistisk livssyn og de andre. Det tror jeg vi skal slå fast. Og i dag er der sket det, at vandene skilles. Det oplever vi her i dag. Arbejder- og lønmodtagerstemmerne vil skaffe en dagpengereform, de borgerlige partier vil ikke være med. Det bliver vælgernes sag at afgøre, om de eller vi gjorde det rigtige, og historikerne vil fælde den endelige dom over os. Jeg for mit vedkommende er stolt og glad over at være med i tinget i disse dage, at være med til at gennemføre denne ordning.

Må jeg ønske mine gode og brave kolleger fra borgerligt hold lykke og held i deres fortsatte bestræbelse på at fuldføre den socialpolitiske kursændring, vi har været vidne til i de senere år. Vi i socialistisk folkeparti vender tommelfingeren nedad over for de borgerlige gladiatorer. Deres våben, de ændringsforslag, som vi kender nu, er ikke blanke våben.

Nathalie Lind: Hr. Finn Christensen kom i sit indlæg med en bemærkning om, at der

over for det offentlige er skabt ligestilling mellem selvstændige erhvervsdrivende og lønmodtagere. Det ligger jo på linje med, hvad flertallet siger i udvalgsbetænkningen, og hørte jeg rigtigt, så forstod jeg endda, at hr. Finn Christensen var inde på, at de selvstændige måske endda var bedre stillet end efter VKR-regeringens forslag; har jeg hørt forkert, dropper jeg det sidste og holder mig til flertallets udtalelse i betænkningen.

Men det er dette, som giver mig anledning til at tage ordet her. For det, der udtales fra flertallets side, er ikke rigtigt. For det første vil jeg sige, at det rimer meget dårligt med, at der til udvalget er kommet protester fra så at sige samtlige erhvervsorganisationer, der repræsenterer, hvad jeg vil kalde mandkone-virksomheder eller enfamilievirksomheder. De føler alle som én, at det, der gennemføres i dag — det er det udtryk, der er brugt — er en klasselov, som de føler er til skade for mange, der er økonomisk svagere stillet end et betydeligt antal af lønmodtagerne. Den mindre detailhandler, den mindre håndværker, den mindre landmand kan ikke forstå, at den pågældende gennem sin skattebetaling eller gennem de afgifter, vedkommende betaler for de varer, der købes, skal være med til at betale statstilskud til den del af ordningen, der alene er til fordel for lønmodtagerne, uden at der til deres egen ordning ydes noget statstilskud. Her skal man også tage i betragtning, at ministerens forslag går ud på, at det offentliges udgifter alene i det, vi her kalder den store dagpengereform, stiger med 200 mill. kr.; der er nu i denne ordning tale om et statstilskud i alt på 890 mill. kr.

I det forslag, som jeg på den tidligere regerings vegne fremsatte i maj måned 1971, var der tale om, at de selvstændige skulle til deres egen sikring betale et bidrag på $\frac{1}{2}$ pct. af deres skalaindkomst, og så blev der fra det offentlige ydet en forholdsmæssig del af statstilskuddet til ordningen, som hr. Røbert Christensen og andre også var inde på, nemlig ca. 40 mill. kr.

Vi har under udvalgsarbejdet spurgt ministeren, om det fortsat er tilfældet, at der skal ydes en forholdsmæssig del af ordningen, og vi har også spurgt, hvor stor denne del efter den dyre ordning skulle være. Vi har fået bekræftet, at de selvstændige ikke får noget statstilskud til deres sikring. Belø-